

ΑΠΟΦΑΣΗ 128423/Γ2 (1)/2009

Καθορισμός εξεταστέας - διδακτέας ύλης των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου για το σχολικό έτος 2009 - 2010

(Δημοσιεύεται στο ΦΕΚ Β' αρ. 2303/27 Οκτωβρίου 2009)

ΑΠΟΦΑΣΗ 128423/Γ2 (1)/2009

Καθορισμός εξεταστέας - διδακτέας ύλης των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου για το σχολικό έτος 2009 - 2010

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 2525/1997 (ΦΕΚ 188 Α') «Ενιαίο Λύκειο, πρόσβαση των αποφοίτων του στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και άλλες διατάξεις».
2. Τις διατάξεις του ν. 2909/2001 (ΦΕΚ 90 Α') «Ρυθμίσεις θεμάτων εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και άλλες διατάξεις».
3. Τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 14 του π.δ.60/2006 (ΦΕΚ 65 Α') «Αξιολόγηση των μαθητών του Ενιαίου Λυκείου».
4. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 3475/2006 (ΦΕΚ 146 Α') «Οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις».
5. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά όργανα (π.δ. 63/2005 ΦΕΚ Α' 98).
6. Την υπ' αριθμ. 63442/Γ2/27.6.2005 (ΦΕΚ 921 Β') υπουργική απόφαση «Πανελλαδικά εξεταζόμενα μαθήματα Γ' τάξης Ημερησίου Ενιαίου Λυκείου και Δ' τάξης Εσπερινού Ενιαίου Λυκείου» και την υπ' αριθμ. 106529/Γ2/28.9.2007 υπουργική απόφαση «Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 63442/Γ2/27.6.2005 ως προς την ονομασία του μαθήματος Ιστορίας Γενικής Παιδείας της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου και της Δ' τάξης Εσπερινού Γενικού Λυκείου».
7. Την υπ' αριθμ. 14/2009 πράξη του τμήματος Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε την εξεταστέα-διδακτέα ύλη των πανελλαδικά εξεταζόμενων μαθημάτων της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου για το σχολικό έτος 2009-2010 ως εξής:

Γ' ΤΑΞΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Α. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Νεοελληνική Γλώσσα

Στη διδακτέα - εξεταστέα ύλη του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου περιλαμβάνονται τα εγχειρίδια:

1. Έκφραση - Έκθεση Τεύχος Γ' της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου των Χ. Τσολάκη κ.ά., έκδοση ΟΕΔΒ 2009, εκτός από τα εξής:

- Η ενότητα: Η πειθώ στο δικανικό λόγο
- Η ενότητα: Η Ιστορία του δοκιμίου
- Το κεφάλαιο: Ερευνητική Εργασία

2. Έκφραση - Έκθεση για το Γενικό Λύκειο - Θεματικοί Κύκλοι των Α', Β', Γ' τάξεων Γενικού Λυκείου και Γλωσσικές Ασκήσεις για το Γενικό Λύκειο

Στόχος της αξιολόγησης του μαθητή στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Γλώσσας είναι γενικότερα η συνολική αποτίμηση των γλωσσικών του δεξιοτήτων (ως πομπού και ως δέκτη).

Συγκεκριμένα:

Ι. ΔΙΑΒΑΖΩ / ΚΑΤΑΝΟΩ ΚΑΙ ΓΡΑΦΩ

1. Ο μαθητής απαντά γραπτά σε ερωτήσεις που αφορούν ένα κείμενο.

α) Όσον αφορά το περιεχόμενο ενός κειμένου, επιδιώκεται ο μαθητής να είναι σε θέση να κατανοεί το

περιεχόμενο του κειμένου, και συγκεκριμένα :

- να διακρίνει:
 - τους τρόπους πειθούς (επίκληση στη λογική, επίκληση στο συναίσθημα του δέκτη, επίκληση στο ήθος, επίκληση στην αυθεντία)
 - τα μέσα πειθούς (επιχειρήματα και τεκμήρια κ.ά.)
 - το είδος της συλλογιστικής πορείας (παραγωγική-επαγωγική) μιας παραγράφου ή ενός κειμένου
 - να διακρίνει τους τρόπους και τα μέσα πειθούς:
 - στη διαφήμιση
 - στον πολιτικό λόγο
 - στον επιστημονικό λόγο
 - να αξιολογεί τα μέσα πειθούς, και συγκεκριμένα:
 - να ελέγχει την αλήθεια, την εγκυρότητα και την ορθότητα ενός επιχειρήματος
 - να ελέγχει την αξιοπιστία των τεκμηρίων
 - να διακρίνει την πειθώ από την προπαγάνδα
 - να διακρίνει το είδος του δοκιμίου, με βάση:
 - την οργάνωση / δομή (συνειρμική-λογική)
 - τον σκοπό (απόδειξη μιας θέσης - ελεύθερος στοχασμός)
 - την οπτική (υποκειμενική-αντικειμενική)
 - τη γλώσσα του (ποιητική, αναφορική λειτουργία) κ.ά.
 - να αναγνωρίζει ορισμένα χαρακτηριστικά του δοκιμίου, όπως είναι ο υποκειμενισμός, ο αντιδιδασκισμός, ο κοινωνικός χαρακτήρας, ο εξομολογητικός τόνος κ.ά.
 - να διακρίνει το δοκίμιο από άλλα συγγενή είδη του λόγου, όπως το άρθρο και την επιφυλλίδα
 - να εντοπίζει σε ένα κείμενο (δοκίμιο/άρθρο /επιφυλλίδα κ.ά.):
 - το θέμα
 - την άποψη του συγγραφέα
 - τα μέσα πειθούς που χρησιμοποιεί για να τεκμηριώσει την άποψή του
 - τις προτάσεις του για την αντιμετώπιση του προβλήματος κ.ά.
 - να διακρίνει σε ένα κείμενο το καίριο και το ουσιώδες από τη λεπτομέρεια και το επουσιώδες.
- β) Όσον αφορά την οργάνωση / δομή ενός κειμένου επιδιώκεται ο μαθητής να είναι σε θέση:
- να εντοπίζει τα βασικά μέρη (πρόλογο, κύριο μέρος, επίλογο) ενός κειμένου
 - να χωρίζει το κείμενο σε παραγράφους/νοηματικές ενότητες
 - να αναγνωρίζει τα μέσα με τα οποία επιτυγχάνεται η συνεκτικότητα και η συνοχή ενός κειμένου (διαρθρωτικές λέξεις, φράσεις κ.ά.)
 - να επισημαίνει τους τρόπους με τους οποίους οργανώνονται οι παράγραφοι π.χ. με αιτιολόγηση, με σύγκριση και αντίθεση, με ορισμό, με διαίρεση, με παράδειγμα κ.ά.
 - να διακρίνει την οργάνωση/δομή ενός κειμένου (λογική ή συνειρμική οργάνωση, παραγωγική ή επαγωγική συλλογιστική πορεία κ.ά.).
- γ) Όσον αφορά τη γλώσσα ενός κειμένου (λεξιλόγιο, στίξη, μορφοσυντακτικά φαινόμενα, γλωσσικές ποικιλίες, λειτουργίες της γλώσσας, ύφος κ.ά.) επιδιώκεται ο μαθητής να είναι σε θέση:
- να εντοπίζει και να αιτιολογεί επιλογές του πομπού οι οποίες αφορούν τη χρήση:
 - ενεργητικής ή παθητικής φωνής
 - συγκεκριμένου ρηματικού τύπου (προσώπου/χρόνου/έγκλισης)
 - μακροπεριόδου ή μη λόγου
 - παρατακτικού ή υποτακτικού λόγου

- ρηματικών ή ονοματικών συνόλων
- αναφορικής ή ποιητικής λειτουργίας της γλώσσας
- των σημείων της στίξης
- λόγιων ή λαϊκών λέξεων, ειδικού λεξιλογίου, όρων κ.ά.
- να αιτιολογεί την ορθογραφία λέξεων
- να ερμηνεύει λέξεις
- να αξιολογεί την ακρίβεια και τη σαφήνεια του λεξιλογίου
- να βρίσκει συνώνυμα, αντώνυμα, ομόρριζα, να αντι-καθιστά λέξεις ή φράσεις του κειμένου με άλλες, να σχηματίζει με ορισμένες λέξεις φράσεις ή περιόδους λόγου κ.ά.
- να χαρακτηρίζει το ύφος του κειμένου, λαμβάνοντας υπόψη την επικοινωνιακή κατάσταση (σκοπό, δέκτη, είδος λόγου κ.ά.).

2. Ο μαθητής –με βάση συγκεκριμένο κείμενο– παράγει γραπτό κείμενο. Συγκεκριμένα, επιδιώκεται ο μαθητής να είναι σε θέση:

- να πυκνώνει ένα κείμενο, να κάνει την περίληψή του
- να δίνει τίτλο στο κείμενο ή πλαγιότιτλους σε παραγράφους/νοηματικές ενότητες ενός κειμένου
- να οργανώνει το διάγραμμα του κειμένου
- να αναπτύσσει ένα κειμενικό απόσπασμα, (μια φράση ή ένα επιχείρημα του κειμενογράφου)
- να ανασκευάζει τα επιχειρήματα του κειμενογράφου και να αναπτύσσει την αντίθετη άποψη
- να μετασχηματίζει ένα κείμενο π.χ. από ένα επίπεδο ύφους σε άλλο κ.ά.

II. ΓΡΑΦΩ

Ο μαθητής παράγει κείμενο, ενταγμένο σε επικοινωνιακό πλαίσιο, το θέμα του οποίου σχετίζεται άμεσα ή έμμεσα με οικείους θεματικούς κύκλους από τη γλωσσική διδασκαλία.

Από τα διάφορα είδη γραπτού λόγου δίνεται έμφαση στην παραγωγή κριτικού–αποφαντικού λόγου, δηλαδή στην παραγωγή κειμένου στο οποίο κυριαρχούν η πειθώ, η λογική οργάνωση, η αναφορική λειτουργία της γλώσσας, π.χ. άρθρου, επιστολής, γραπτής εισήγησης κ.ά. Στο πλαίσιο της παραγωγής κειμένου θα πρέπει να επιδιώκεται από τον μαθητή:

A. Ως προς το περιεχόμενο του κειμένου

- η συνάφεια των εκτιθέμενων σκέψεων με τα ζητούμενα του θέματος
- η επαρκής τεκμηρίωση των σκέψεών του με την παράθεση κατάλληλων επιχειρημάτων
- η ανάπτυξη όλων των θεματικών κέντρων
- η πρωτοτυπία των ιδεών
- ο βαθμός επίτευξης του στόχου που επιδιώκεται με το παραγόμενο κείμενο κ.ά.

B. Ως προς την έκφραση/μορφή του κειμένου

- η σαφής και ακριβής διατύπωση
- ο λεκτικός και εκφραστικός πλούτος
- η επιλογή της κατάλληλης γλωσσικής ποικιλίας ανάλογα με το είδος του κειμένου
- η τήρηση των μορφοσυντακτικών κανόνων
- η ορθογραφία και η σωστή χρήση των σημείων στίξης κ.ά.

Γ. Ως προς τη δομή/διάρθρωση του κειμένου

- η λογική αλληλουχία των νοημάτων
- η συνοχή του κειμένου (ομαλή σύνδεση προτάσεων, παραγράφων και ευρύτερων μερών του κειμένου)
- η ένταξη του κειμένου στο ζητούμενο επικοινωνιακό πλαίσιο κ.ά.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το βιβλίο «Ιστορία του Νεότερου και του Σύγχρονου κόσμου (από το 1815 έως σήμερα)» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου και Δ' τάξης Εσπερινού Γενικού Λυκείου των Ιωάννη Κολιόπουλου, Κων/νου Σβολόπουλου, Ευάνθη Χατζηβασιλείου, Θεόδωρου Νημά και Χάρητος Σχολινάκη–Χελιώτη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β 2009:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' : Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΝ 19οΑΙΩΝΑ (1815–1871)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' : ΑΠΟ ΤΟΝ 19ο– ΣΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ (1871–1914)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' : Ο Α' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΜΕΣΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' : Η ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' : Ο Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' : Ο ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' : ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΥ ΕΩΣ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

Μόνο το πρώτο μέρος: 1. Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ. ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ (μέχρι τη σελίδα 181)

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Από το βιβλίο “Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής” της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου των Λ. Αδαμόπουλου κ.ά., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 Διαφορικός Λογισμός

Παρ. 1.1. Συναρτήσεις.

Παρ. 1.2. Η έννοια της παραγώγου.

Παρ. 1.3. Παράγωγος συνάρτησης

Παρ. 1.4 Εφαρμογές των Παραγώγων, χωρίς το κριτήριο της 2ης παραγώγου.

Κεφάλαιο 2 Στατιστική

Παρ. 2.1 Βασικές έννοιες

Παρ. 2.2 Παρουσίαση Στατιστικών Δεδομένων, χωρίς την υποπαραγράφο “Κλάσεις άνισου πλάτους”.

Παρ. 2.3 Μέτρα Θέσης και Διασποράς, χωρίς τις υποπαραγράφους “Εκατοστημόρια”, “Επικρατούσα τιμή” και “Ενδοτεταρτημοριακό εύρος”.

Κεφάλαιο 3 Πιθανότητες

Παρ. 3.1 Δειγματικός Χώρος–Ενδεχόμενα.

Παρ. 3.2 Έννοια της Πιθανότητας.

Παρατηρήσεις

Η διδακτέα–εξεταστέα ύλη θα διδαχτεί σύμφωνα με τις οδηγίες του Π.Ι.

Τα θεωρήματα, οι προτάσεις, οι αποδείξεις και οι ασκήσεις που φέρουν αστερίσκο δε διδάσκονται και δεν εξετάζονται.

Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις. Μπορούν, όμως, να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων ή την απόδειξη άλλων προτάσεων. Οι τύποι 2 και 4 των σελίδων 93 και 94 του βιβλίου «Μαθηματικά και Στοιχεία Στατιστικής» θα δίνονται στους μαθητές τόσο κατά τη διδασκαλία όσο και κατά την εξέταση θεμάτων, των οποίων η αντιμετώπιση απαιτεί τη χρήση τους.

ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Γενικής Παιδείας των Γεωργακάκου Π., Σκαλωμένου Αθ. κ.ά., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

1. ΤΟ ΦΩΣ

1.1 Η φύση του φωτός.

1.3 Μήκος κύματος και συχνότητα του φωτός κατά τη διάδοσή του.

1.4 Ανάλυση λευκού φωτός και χρώματα.

2. ΑΤΟΜΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

2.1 Ενέργεια του ηλεκτρονίου στο άτομο του υδρογόνου.

2.2 Διακριτές ενεργειακές στάθμες.

2.3 Μηχανισμός παραγωγής και απορρόφησης φωτονίων.

2.4 Ακτίνες Χ.

3. ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

3.1 Ιδιότητες των πυρήνων.

3.3 Η ραδιενέργεια.

3.4 Πυρηνικές αντιδράσεις.

3.5 Εφαρμογές και κίνδυνοι της ραδιενέργειας.

4. ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

4.1 Είδη λαμπτήρων.

Σημείωση

Τα θέματα που αναφέρονται στο βιβλίο με έγχρωμο φόντο (πράσινο) δεν αποτελούν εξεταστέα – διδακτέα ύλη.

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο "Βιολογία" της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Γενικής Παιδείας των Αδαμαντιάδου Σ. κ.ά., όπως αυτό αναμορφώθηκε από τους Καλαϊτζιδάκη Μ. και Πανατζίδη Γ., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 «Άνθρωπος και Υγεία», εκτός από τις σελίδες 19–21 (Πολλαπλασιασμός των ιών) της ενότητας 1.2, την υποενότητα 1.3.3 (Προβλήματα στη δράση του ανοσοβιολογικού συστήματος), καθώς και τις ενότητες 1.4 (Καρκίνος) και 1.5 (Ουσίες που προκαλούν εθισμό).

Κεφάλαιο 2 «Άνθρωπος και Περιβάλλον», εκτός από την υποενότητα 2.2.3 (Η έννοια της παραγωγικότητας), την ενότητα 2.4 (εισαγωγή– σελίδες 92–94) και τις υποενότητες 2.4.1 (Άνθρωπος και περιβαλλοντικά προβλήματα), 2.4.2 (Μείωση της βιοποικιλότητας) και τη σελίδα 112 (Ρύπανση του εδάφους και Ηχορύπανση) της υποενότητας 2.4.4

Κεφάλαιο 3 «Εξέλιξη»: μόνο την Εισαγωγή 3.1 (σελίδες 119–131).

Σημείωση

Στην εξεταστέα–διδακτέα ύλη δεν περιλαμβάνονται τα παραθέματα, τα οποία σκοπό έχουν να δώσουν τη δυνατότητα επιπλέον πληροφόρησης των μαθητών, ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους, οι πίνακες, τα μικρά ένθετα κείμενα σε πλαίσιο και οι προτάσεις για συνθετικές–δημιουργικές εργασίες των μαθητών.

Β. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

I. ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Από το βιβλίο «Αρχαία Ελληνικά, Φιλοσοφικός Λόγος», Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θεωρητικής Κατεύθυνσης, των Μ. Κοπιδάκη, Δ. Λυπουρλή, κ.ά., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

A. Εισαγωγή:

I. Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

σ. 34–39 (Κεφ. Δ2: Οι φιλοσοφικές ιδέες του Σωκράτη. Διαλεκτική, μαιευτική, ειρωνεία. Η αναζήτηση των ορισμών, η επαγωγική μέθοδος και η ηθική.

Κεφ. Δ3 : Η δίκη και ο θάνατος του Σωκράτη).

II. Ο ΠΛΑΤΩΝ:

σ. 40–42 (κεφ. Ε1: Ο βίος του).

III. Πλάτωνος Πρωταγόρας:

α) σ. 49–52 (A. Η διάρθρωση του διαλόγου και τα πρόσωπα: «Εισαγωγή...» έως και «Η απάντηση του Πρωταγόρα...»)

β) σ. 56–57 (B. Η φιλοσοφική σημασία του διαλόγου).

IV. Πλάτωνος Πολιτεία: Εισαγωγή στην Πολιτεία

α) σ. 92–93 (1. Νεανικές φιλοδοξίες και απογοητεύσεις, 2. Η συγγραφή της Πολιτείας και 3. Η σκηνοθεσία και τα πρόσωπα του διαλόγου)

β) σ. 96–102 (6. Οι τρεις τάξεις, 8. Η αγωγή των φυλάκων, 12. Οι φιλόσοφοι–βασιλείς, 13. Η δικαιοσύνη και 14. Οι φαύλες πολιτείες).

γ) σ. 113 (Η αλληγορία του σηλαίου).

δ) σ. 124–126 (Ο μύθος του Ηρός)

V. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ (Βίος και έργα):

α) σ. 139–141 («Πότε και πού γεννήθηκε ο Αριστοτέλης–λίγα λόγια για την καταγωγή του» και «Ο Αριστοτέλης στην Ακαδημία του Πλάτωνα: μαθητής πρώτα, δάσκαλος στη συνέχεια»).

β) σ. 145–149 («Ο Αριστοτέλης στη Μακεδονία: δάσκαλος του Αλεξάνδρου», «Επιστροφή του Αριστοτέλη στην Αθήνα: αρχίζει η τρίτη περίοδος της φιλοσοφικής του δραστηριότητας. Ο Αριστοτέλης διδάσκει στο Λύκειο» και «Ο Αριστοτέλης εγκαταλείπει οριστικά την Αθήνα–Το τέλος της ζωής του»).

VI. Αριστοτέλη Ηθικά Νικομάχεια, σ. 151–153

VII. Αριστοτέλη Πολιτικά, σ. 178–179

B. Κείμενα:

I. ΠΛΑΤΩΝ

Πρωταγόρας: οι ενότητες 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 7.

Πολιτεία: οι ενότητες 11, 12, 13, 14 και 15.

II. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Ηθικά Νικομάχεια: οι ενότητες: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 10.

Πολιτικά: οι ενότητες: 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 και 20.

II. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1. ΚΕΙΜΕΝΟ

Αδίδακτο πεζό κείμενο αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων της αττικής διαλέκτου.

2. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ – ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

α. Η ύλη που περιλαμβάνεται στα βιβλία του Γυμνασίου «Αρχαία Ελληνική Γλώσσα» Α', Β', Γ' Γυμνασίου, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2005.

β. Ολόκληρη η ύλη που περιλαμβάνεται στο βιβλίο της Α' τάξης Γενικού Λυκείου «Εγχειρίδιο Γλωσσικής Διδασκαλίας», έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009 (ενότητες 1 – 21).

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Από το βιβλίο «Νεοελληνική Λογοτεχνία» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θεωρητικής Κατεύθυνσης των Κ. Ακρίβου, Δ. Αρμάου κ.ά έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ (ΠΟΙΗΣΗ–ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ)

1. Διονύσιος Σολωμός, «Ο Κρητικός»

2. Γεώργιος Βιζυηνός, «Το αμάρτημα της μητρός μου»

3. Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, «Όνειρο στο κύμα»

4. Ποιήματα για την ποίηση

• Κωνσταντίνος Π. Καβάφης, «Μελαγχολία του Ιάσω–νος Κλεάνδρου ποιητού εν Κομμαγηνή 595 μ.Χ.»

• Μαρία Πολυδούρη, «Μόνο γιατί με αγάπησες»

• Νίκος Εγγονόπουλος, «Ποίηση 1948»

• Μανόλης Αναγνωστάκης, «Στο Νίκο Ε... 1949»

• Γιώργης Παυλόπουλος, «Τα Αντικείμενα»

5. «Σελίδες του Γ. Ιωάννου»

• «Μεσ στους προσφυγικούς συνοικισμούς»

• «Στου Κεμάλ το σπίτι»

6. Η ποιήτρια Κική Δημουλά

• «Κονιάκ Μηδέν Αστέρων»

• «Σημείο Αναγνωρίσεως».

Σημείωση

Τα λογοτεχνικά κείμενα (ποιητικά–πεζά) που περιλαμβάνονται στην εξεταστέα–διδακτέα ύλη θα διδαχθούν με τη σειρά που δίνονται παραπάνω, η οποία καθορίζεται από:

α) τη χρονολογική σειρά των κειμένων, σύμφωνα με την κατάταξή τους στην Ιστορία της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας και

β) το είδος τους, με στόχο την εναλλαγή ποίησης και πεζογραφίας, ώστε να διατηρείται το ενδιαφέρον των μαθητών.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το βιβλίο "Θέματα Νεοελληνικής Ιστορίας" της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θεωρητικής Κατεύθυνσης των Γ. Μαργαρίτη, Αγ. Αζέλη, Ν. Ανδριώτη, Θ. Δετοράκη, Κ. Φωτιάδη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

I. ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Γ. Οι οικονομικές εξελίξεις κατά τον 20ο αιώνα, σ. 42–54

II. Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (1821–1936)

B. Χειραφέτηση και αναμόρφωση (1844–1880), σ. 70–79

Γ. Δικομματισμός και εκσυγχρονισμός (1880–1909), σ. 80–88

Δ. Ανανέωση–Διχασμός (1909–1922), σ. 89–98

III. ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (1821– 1930)

Πρόσφυγες στην Ελλάδα κατά το 19ο αιώνα, σ. 116

Πρόσφυγες στην Ελλάδα κατά τον 20ο αιώνα, σ. 137
Α. Προσφυγικά ρεύματα κατά την περίοδο 1914–1922, σ. 138–143
Β. Μικρασιατική καταστροφή, σ. 144–152
Γ. Η αποκατάσταση των προσφύγων, σελ. 153–159
Δ. Η αποζημίωση των ανταλλαξίμων και η ελληνο–τουρκική προσέγγιση, σ. 160–162
Ε. Η ένταξη των προσφύγων στην Ελλάδα, σ. 163–169
ΙV. ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΑΠΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 19ο ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ.
Ε. Η περίοδος της αυτονομίας και η ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα, σ. 206–220
V. ΠΑΡΕΥΞΙΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
Δ. Ο Παρευξείνιος Ελληνισμός το 19ο και 20ο αιώνα, σ. 245–254.

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

Από το βιβλίο "Λατινικά" της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θεωρητικής Κατεύθυνσης των Μ. Πασχάλη– Γ. Σαββα–ντίδη, έκδ. Ο.Ε.Δ.Β. 2009.
Κείμενα – Γραμματική – Συντακτικό
Τα κείμενα των ενότητων 21–50, εκτός των ενότητων 22, 26, 33, 35, 39 και 50, από τις οποίες θα διδαχθούν μόνο τα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα.
Τα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα που περιλαμβάνονται σ' όλες τις ενότητες (21–50) του διδακτικού εγχειριδίου της τάξης αυτής.
Επίσης, στην εξεταστέα–διδασκτέα ύλη συμπεριλαμβάνονται τα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα που περιέχονται και στις είκοσι ενότητες του βιβλίου "Λατινικά" της Β' τάξης Γενικού Λυκείου των Μ. Πασχάλη – Γ. Σαββαντίδη, έκδ. Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Γ. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΦΥΣΙΚΗ

Από το βιβλίο «Φυσική» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θετικής & Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Ιωάννου Α., Ντάνου Γ. κ.α. έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.
1. ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ – ΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΤΑΛΑΝΤΩΣΕΙΣ
1–1 Εισαγωγή.
1–2 Περιοδικά φαινόμενα.
1–3 Απλή αρμονική ταλάντωση.
1–4 Ηλεκτρικές ταλαντώσεις.
1–5 Φθίνουσες ταλαντώσεις.
1–6 Εξαναγκασμένες ταλαντώσεις.
1–7 Σύνθεση ταλαντώσεων.
2. ΚΥΜΑΤΑ
2–1 Εισαγωγή.
2–2 Μηχανικά κύματα.
2–3 Επαλληλία ή υπέρθεση κυμάτων.
2–4 Συμβολή δύο κυμάτων στην επιφάνεια υγρού.
2–5 Στάσιμα κύματα.
2–6 Παραγωγή ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων.
2–8 Το φάσμα της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας.
2–9 Ανάκλαση και διάθλαση.
2–10 Ολική ανάκλαση.
4. ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΤΕΡΕΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ
4–1 Εισαγωγή.
4–2 Οι κινήσεις των στερεών σωμάτων.
4–3 Ροπή δύναμης.
4–4 Ισορροπία στερεού σώματος.
4–5 Ροπή αδράνειας.
4–6 Θεμελιώδης νόμος της στροφικής κίνησης.
4–7 Στροφορμή.
4–8 Διατήρηση της στροφορμής.
4–9 Κινητική ενέργεια λόγω περιστροφής.
4–10 Έργο κατά τη στροφική κίνηση.
5. ΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
5–1 Εισαγωγή.
5–2 Κρούσεις.
5–3 Κεντρική ελαστική κρούση δύο σφαιρών.
5–4 Ελαστική κρούση σώματος με άλλο ακίνητο πολύ

μεγάλης μάζας.
5–9 Φαινόμενο Doppler.
Σημείωση
Τα ένθετα που περιλαμβάνονται στα διδακτικά βιβλία δεν αποτελούν εξεταστέα–διδασκτέα ύλη.

ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» της Γ' Τάξης Γενικού Λυκείου Θετικής Κατεύθυνσης των Σ. Λιοδάκη, Δ. Γάκη κ.ά. έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.
Κεφάλαιο 1ο Ηλεκτρονιακή δομή των ατόμων και ο περιοδικός πίνακας, εκτός από:
α) την ηλεκτρονιοσυγγένεια της παραγράφου 1.4 (σ. 26) και
β) τα σχήματα μορίων – θεωρία VSEPR της παραγράφου 1.5 (σ. 32–35).
Κεφάλαιο 3ο Οξέα – Βάσεις και Ιοντική ισορροπία, εκτός από:
α) την ισχύ οξέων – βάσεων και μοριακή δομή της παραγράφου 3.2 (σ. 99–101) και
β) την παράγραφο 3.7 Γινόμενο διαλυτότητας (σ. 131–137).
Κεφάλαιο 5ο Οργανική χημεία, εκτός:
α) το επαγωγικό φαινόμενο της παραγράφου 5.1 (σ. 199–200)
β) την παράγραφο 5.2 στερεοϊσομέρεια (εναντιοστερεομέρεια και διαστερομέρεια) (σ. 201–214)
γ) την αρωματική υποκατάσταση της παραγράφου 5.3 (σ. 221–222)
δ) τους μερικούς μηχανισμούς οργανικών αντιδράσεων της παραγράφου 5.3 (σ. 230–236) και
ε) τις οργανικές συνθέσεις της παραγράφου 5.4 (σ. 237–245) με εξαίρεση την αλογονοφορμική αντίδραση (σ. 239–240).

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο «Μαθηματικά» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Ανδρεαδάκη Στ., κ.ά., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.
ΜΕΡΟΣ Α
Κεφάλαιο 2 Μιγαδικός αριθμός
Παρ. 2.1 Η έννοια του Μιγαδικού Αριθμού.
Παρ. 2.2 Πράξεις στο σύνολο C των Μιγαδικών.
Παρ. 2.3 Μέτρο Μιγαδικού Αριθμού.
ΜΕΡΟΣ Β
Κεφάλαιο 1 Όριο – Συνέχεια συνάρτησης
Παρ. 1.1 Πραγματικοί αριθμοί.
Παρ. 1.2 Συναρτήσεις.
Παρ. 1.3 Μονότονες συναρτήσεις– Αντίστροφη συνάρτηση.
Παρ. 1.4 Όριο συνάρτησης στο $x_0 \in R$
Παρ. 1.5 Ιδιότητες των ορίων, χωρίς τις αποδείξεις της υποπαραγράφου "Τριγωνομετρικά όρια"
Παρ. 1.6 Μη πεπερασμένο όριο στο $x_0 \in R$.
Παρ. 1.7 Όρια συνάρτησης στο άπειρο.
Παρ. 1.8 Συνέχεια συνάρτησης.
Κεφάλαιο 2 Διαφορικός Λογισμός
Παρ. 2.1 Η έννοια της παραγώγου, χωρίς την υποπαραγράφο "Κατακόρυφη εφαπτομένη"
Παρ. 2.2 Παραγωγίσιμες συναρτήσεις – Παράγωγος συνάρτησης.
Παρ. 2.3 Κανόνες παραγωγίσιμης, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος που αναφέρεται στην παράγωγο γινομένου συναρτήσεων.
Παρ. 2.4 Ρυθμός μεταβολής.
Παρ. 2.5 Θεώρημα Μέσης Τιμής Διαφορικού Λογισμού.
Παρ. 2.6 Συνέπειες του Θεωρήματος Μέσης Τιμής.
Παρ. 2.7 Τοπικά ακρότατα συνάρτησης, χωρίς την απόδειξη του θεωρήματος της σελίδας 262 και χωρίς το θεώρημα της σελίδας 264 (κριτήριο της 2ης παράγωγου).
Παρ. 2.8 Κυρτότητα – Σημεία καμψής συνάρτησης. (Θα

μελετηθούν μόνο οι συναρτήσεις που είναι δύο, τουλάχιστον, φορές παραγωγίσιμες στο εσωτερικό του πεδίου ορισμού τους).

Παρ. 2.9 Ασύμπτωτες – Κανόνες De l' Hospital.

Παρ. 2.10 Μελέτη και χάραξη της γραφικής παράστασης μιας συνάρτησης.

Κεφάλαιο 3 Ολοκληρωτικός Λογισμός

Παρ. 3.1 Αόριστο ολοκλήρωμα.

Παρ. 3.2 Μέθοδοι ολοκλήρωσης, χωρίς τις αποδείξεις των τύπων της ολοκλήρωσης κατά παράγοντες και της ολοκλήρωσης με αντικατάσταση.

Παρ. 3.4 Ορισμένο ολοκλήρωμα

Παρ. 3.5. Η συνάρτηση $F(x) = \int_a^x f(t) dt$

Παρ. 3.7 Εμβαδόν επιπέδου χωρίου, χωρίς την εφαρμογή 3 της σελίδας 348.

Παρατηρήσεις

Η διδακτέα–εξεταστέα ύλη θα διδαχτεί σύμφωνα με τις οδηγίες του Π.Ι.

Τα θεωρήματα, οι προτάσεις, οι αποδείξεις και οι ασκήσεις που φέρουν αστερίσκο δε διδασκονται και δεν εξετάζονται.

Οι εφαρμογές και τα παραδείγματα των βιβλίων δεν εξετάζονται ούτε ως θεωρία ούτε ως ασκήσεις. Μπορούν, όμως, να χρησιμοποιηθούν ως προτάσεις για τη λύση ασκήσεων ή την απόδειξη άλλων προτάσεων. Εξαιρούνται από την εξεταστέα–διδακτέα ύλη οι εφαρμογές και οι ασκήσεις που αναφέρονται σε λογαρίθμους με βάση διαφορετική του e και του 10 .

ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο "Βιολογία" της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου Θετικής Κατεύθυνσης των Αλεπόρου–Μαρίνου Β., Αργυροκαστρίτη Α., Κομητοπούλου Α., Πιαλόγλου Π., Σγουρίτσα Β., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 «Το γενετικό υλικό».

Κεφάλαιο 2 «Αντιγραφή, έκφραση και ρύθμιση της γενετικής πληροφορίας».

Κεφάλαιο 4 «Τεχνολογία του ανασυνδυασμένου DNA».

Κεφάλαιο 5 «Μενδελική κληρονομικότητα».

Κεφάλαιο 6 «Μεταλλάξεις».

Κεφάλαιο 7 «Αρχές και μεθοδολογία της Βιοτεχνολογίας» εκτός από την ενότητα "Η παραγωγή της πενικιλίνης αποτελεί σημαντικό σταθμό στην πορεία της Βιοτεχνολογίας".

Κεφάλαιο 8 «Εφαρμογές της Βιοτεχνολογίας στην Ιατρική» εκτός από τις ενότητες "Εμβόλια" και "Αντιβιοτικά".

Κεφάλαιο 9 «Εφαρμογές της Βιοτεχνολογίας στη γεωργία και την κτηνοτροφία».

Σημείωση

Στην εξεταστέα–διδακτέα ύλη δεν περιλαμβάνονται:
α) Όλα τα ένθετα – παραθέματα, τα οποία σκοπό έχουν να δώσουν τη δυνατότητα επιπλέον πληροφόρησης των μαθητών, ανάλογα με τα ενδιαφέροντά τους, σε θέματα που αναδεικνύουν τη σχέση της επιστήμης της Βιολογίας και των εφαρμογών της με όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

β) Οι χημικοί τύποι, οι οποίοι συνοδεύουν το κείμενο και συμβάλλουν στην κατανόησή του, σε καμία όμως περίπτωση δεν απαιτείται η απομνημόνευσή τους.

γ) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο "Ας ερευνήσουμε ...", στο τέλος κάθε κεφαλαίου και τα οποία αποτελούν προτάσεις για συνθετικές–δημιουργικές εργασίες των μαθητών.

Δ. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΦΥΣΙΚΗ

Όπως ακριβώς ορίζεται για τη Φυσική της Θετικής Κατεύθυνσης της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου.

ΧΗΜΕΙΑ – ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

ΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Χημεία» της Γ' Τάξης Γενικού Λυκείου Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Σ. Λιοδάκη, Δ. Γάκη κ.ά. έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 Οξέα–Βάσεις και Ιοντική ισορροπία, εκτός από:

α) την ισχύ οξέων – βάσεων και μοριακή δομή της παραγράφου 1.2 (σ. 10–12) και

β) την παράγραφο 1.7 γινόμενο διαλυτότητας (σ. 42–48).

Κεφάλαιο 3 Οργανική χημεία, εκτός από:

α) την παράγραφο 3.1 στερεοϊσομέρεια (Εναντιοστερομερία και διαστερομερία) (σ. 101–114)

β) την αρωματική υποκατάσταση της παραγράφου 3.2 (σ. 121–122) και

γ) τις οργανικές συνθέσεις της παραγράφου 3.3 (σ. 130–138).

ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ

Από το βιβλίο «Βιοχημεία» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου–Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Γιαλούρη Π., Μπασινάκου Αικ., Σίδηρη Δ., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 Οργανική Χημεία και Βιοχημεία

Κεφάλαιο 2 Αμινοξέα – Πεπτιδία

Κεφάλαιο 3 Πρωτεΐνες

Κεφάλαιο 4 Ένζυμα

Κεφάλαιο 5 Νουκλεϊνικά οξέα

Κεφάλαιο 7 Βασικές αρχές μεταβολισμού

Κεφάλαιο 8 Σάκχαρα

Κεφάλαιο 9 Μεταβολισμός των σακχάρων

Κεφάλαιο 10 Κύκλος του κιτρικού οξέος και οξειδωτική φωσφορυλίωση μόνο οι παράγραφοι 10.1, 10.2 και 10.3.

Σημείωση

Στην εξεταστέα – διδακτέα ύλη δεν περιλαμβάνονται:

α) Τα ένθετα–παραθέματα (κείμενα σε πράσινο φόντο), τα κείμενα υπό τον τίτλο "Γνωρίζεις ότι" και οι χημικοί τύποι που βρίσκονται μέσα σε πλαίσιο.

β) Το περιεχόμενο των αριθμημένων εικόνων που συνοδεύει το κείμενο και συμβάλλει στην κατανόησή του. Δεν απαιτείται η απομνημόνευσή του.

γ) Όσα αναφέρονται υπό τον τίτλο "Ας ερευνήσουμε ...", στο τέλος κάθε κεφαλαίου, τα οποία αποτελούν προτάσεις για συνθετικές–δημιουργικές εργασίες των μαθητών.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Από το βιβλίο «Μαθηματικά» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Θετικής και Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Ανδρεαδάκη Στ., κ.α., έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009, όπως ακριβώς ορίζεται για τα Μαθηματικά Θετικής Κατεύθυνσης Γ' τάξης Γενικού Λυκείου.

ΑΡΧΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Από το βιβλίο «Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων και Υπηρεσιών» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Δ. Μπουραντά, Α. Βάθη κ.ά. έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

Κεφάλαιο 1 Επιχειρήσεις και Οργανισμοί

1.2 Η Επιχείρηση (σ. 25–29)

1.3 Λειτουργίες της Επιχείρησης (σ. 30–34)

1.4 Η Επιχείρηση και το Περιβάλλον της (σ. 34–37)

1.5 Η Αποτελεσματικότητα των Επιχειρήσεων (σ. 37–43)

Κεφάλαιο 2 Η Επιστήμη της Διοίκησης των Επιχειρήσεων

2.1 Εισαγωγικές Έννοιες (σ. 55)

2.2 Οργάνωση και Διοίκηση (σ. 56–63)

2.3 Μάρκετινγκ (σ. 64–69)

2.4 Διοίκηση Πωλήσεων (σ. 70– 72)

2.5 Χρηματοοικονομική Διοίκηση (σ. 73–75)

2.6 Διοίκηση Παραγωγής (σ. 76–79)

2.7 Διοίκηση Ανθρώπινων Πόρων (σ. 80–84)

Κεφάλαιο 3 Διοικητικές Λειτουργίες

3.3. Διεύθυνση (σ. 123–134)

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Από το βιβλίο «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου

Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Α. Βακάλη, Η. Γιαννό-
πουλου, Ν. Ιωαννίδη, Χ. Κοιλία, Κ. Μάλαμα, Ι. Μανωλό-
πουλου, Π. Πολίτη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

1. Ανάλυση προβλήματος
 - 1.1 Η έννοια πρόβλημα.
 - 1.2 Κατανόηση προβλήματος.
 - 1.3 Δομή προβλήματος.
 - 1.4 Καθορισμός απαιτήσεων.
 - 1.5 Κατηγορίες προβλημάτων.
 - 1.6 Πρόβλημα και υπολογιστής.
2. Βασικές Έννοιες Αλγορίθμων
 - 2.1 Τι είναι αλγόριθμος.
 - 2.2 Σπουδαιότητα αλγορίθμων.
 - 2.3 Περιγραφή και αναπαράσταση αλγορίθμων.
 - 2.4 Βασικές συνιστώσες/ εντολές ενός αλγορίθμου.
 - 2.4.1 Δομή ακολουθίας.
 - 2.4.2 Δομή Επιλογής.
 - 2.4.3 Διαδικασίες πολλαπλών επιλογών.
 - 2.4.4 Εμφωλευμένες Διαδικασίες.
 - 2.4.5 Δομή Επανάληψης.
3. Δομές Δεδομένων και Αλγόριθμοι
 - 3.1 Δεδομένα
 - 3.2 Αλγόριθμοι + Δομές Δεδομένων = Προγράμματα
 - 3.3 Πίνακες
 - 3.4 Στοιβά
 - 3.5 Ουρά
 - 3.6 Αναζήτηση
 - 3.7 Ταξινόμηση
6. Εισαγωγή στον προγραμματισμό
 - 6.1 Η έννοια του προγράμματος.
 - 6.2 Ιστορική αναδρομή.
 - 6.2.1 Γλώσσες μηχανής.
 - 6.2.2 Συμβολικές γλώσσες ή γλώσσες χαμηλού επιπέδου.
 - 6.2.3 Γλώσσες υψηλού επιπέδου.
 - 6.2.4 Γλώσσες 4ης γενιάς.
 - 6.3 Φυσικές και τεχνητές γλώσσες.
 - 6.4 Τεχνικές σχεδίασης προγραμμάτων.
 - 6.4.1 Ιεραρχική σχεδίαση προγράμματος.
 - 6.4.2 Τμηματικός προγραμματισμός.
 - 6.4.3 Δομημένος προγραμματισμός.
 - 6.7 Προγραμματιστικά περιβάλλοντα.
7. Βασικά στοιχεία προγραμματισμού.
 - 7.1 Το αλφάβητο της ΓΛΩΣΣΑΣ.
 - 7.2 Τύποι δεδομένων.
 - 7.3 Σταθερές.
 - 7.4 Μεταβλητές.
 - 7.5 Αριθμητικοί τελεστές.
 - 7.6 Συναρτήσεις.
 - 7.7 Αριθμητικές εκφράσεις.
 - 7.8 Εντολή εκχώρησης.
 - 7.9 Εντολές εισόδου-εξόδου.
 - 7.10 Δομή προγράμματος.
8. Επιλογή και επανάληψη
 - 8.1 Εντολές Επιλογής
 - 8.1.1 Εντολή ΑΝ
 - 8.1.2 Εντολή ΕΠΙΛΕΞΕ
 - 8.2 Εντολές επανάληψης
 - 8.2.1 Εντολή ΟΣΟ...ΕΠΑΝΑΛΑΒΕ
 - 8.2.2 Εντολή ΜΕΧΡΙΣ_ΟΤΟΥ
 - 8.2.3 Εντολή ΓΙΑ...ΑΠΟ...ΜΕΧΡΙ
9. Πίνακες
 - 9.1 Μονοδιάστατοι πίνακες.
 - 9.2 Πότε πρέπει να χρησιμοποιούνται πίνακες.
 - 9.3 Πολυδιάστατοι πίνακες.
 - 9.4 Τυπικές επεξεργασίες πινάκων.
10. Υποπρογράμματα
 - 10.1 Τμηματικός προγραμματισμός.
 - 10.2 Χαρακτηριστικά των υποπρογραμμάτων.
 - 10.3 Πλεονεκτήματα του τμηματικού προγραμματισμού.
 - 10.4 Παράμετροι.
 - 10.5 Διαδικασίες και συναρτήσεις.
 - 10.5.1 Ορισμός και κλήση συναρτήσεων.

10.5.2 Ορισμός και κλήση διαδικασιών.
10.5.3 Πραγματικές και τυπικές παράμετροι.
Οι ενότητες 3.4 και 3.5 εξετάζονται μόνο ως θεωρία.
Σημείωση
Οι μαθητές θα μπορούν να διατυπώνουν τις λύσεις των ασκήσεων των εξετάσεων είτε σε οποιαδήποτε μορφή παράστασης αλγορίθμου είτε σε «ΓΛΩΣΣΑ», όπως αυτή ορίζεται και χρησιμοποιείται στο διδακτικό εγχειρίδιο.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑ

Από το βιβλίο «Ηλεκτρολογία» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου Τεχνολογικής Κατεύθυνσης των Α. Βιδιαδάκη, Χ. Κανελλόπουλου, Α. Μπινιάρη, Γ. Χατζαράκη, έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.

1. Ηλεκτρικά κυκλώματα – Μετρήσεις
 - 1–1 Νόμος του Ohm.
 - 1–2 Νόμοι του Kirchhoff.
 - 1–3 Βασικές εφαρμογές του νόμου του Ohm και των νόμων του Kirchhoff.
 - 1–3.1 Συνδεσμολογία αντιστάσεων.
 - 1–3.2 Συνδεσμολογία πηγών τάσης.
 - 1–3.3 Διαιρέτες τάσης και ρεύματος.
 - 1–4 Εναλλασσόμενο ρεύμα.
 - 1–5 Παραγωγή εναλλασσόμενου ρεύματος – εναλλασσόμενης τάσης.
 - 1–6 Ενεργός ένταση και ενεργός τάση.
 - 1–7 Διανυσματική παράσταση εναλλασσόμενου ρεύματος.
 - 1–8 Βασικά κυκλώματα στο εναλλασσόμενο ρεύμα.
 - 1–8.1 Ωμική αντίσταση στο Ε. Ρ.
 - 1–8.2 Πηνίο στο Ε. Ρ.
 - 1–8.3 Πυκνωτής στο Ε. Ρ.
 - 1–9 Σύνθετα κυκλώματα – Σύνθετη αντίσταση.
 - 1–9.1 Κύκλωμα RL σε σειρά.
 - 1–9.2 Κύκλωμα RLC σε σειρά – Συντονισμός σειράς.
 - 1–10 Ισχύς στο εναλλασσόμενο ρεύμα.
 4. Ηλεκτρονικά Γενικά
 - 4–1 Ηλεκτρική Αγωγιμότητα.
 - 4–2 Αγωγιμότητα των ημιαγωγών.
 - 4–2.1 Ενδογενείς ή αυτοτελείς ημιαγωγοί.
 - 4–2.2 Ημιαγωγοί πρόσμιξης.
 - 4–3 Επαφή p–n.
 - 4–3.1 Πόλωση της επαφής p–n.
 - 4–3.2 Χαρακτηριστική καμπύλη της επαφής p–n.
 - 4–4 Κρυσταλλοδίοδος επαφής.
 - 4–5 Εφαρμογές των διόδων.
 - 4–5.1 Μετατροπή της εναλλασσόμενης τάσης (ac) σε συνεχή τάση (dc).
 - 4–5.2 Οπτικοηλεκτρονικές διατάξεις.
 - 4–6 Κρυσταλλοτρίοδος (transistor)
 - 4–6.1 Λειτουργία του τρανζίστορ
 - 4–7 Ενισχυτής
 - 4–7.1 Χαρακτηριστικά ενισχυτών
 - 4–10 Ολοκληρωμένα κυκλώματα (Integrated Circuits, IC).
 - 4–11 Ερωτήσεις – Ασκήσεις (όσες αντιστοιχούν στην ύλη).
 - 4–12 Ψηφιακά Ηλεκτρονικά (Digital Electronics).
 - 4–13 Πραγματοποίηση ψηφιακών κυκλωμάτων.
 - 4–14 Συστήματα αρίθμησης.
 - 4–16 Άλγεβρα Boole.
 - 4–17 Λογικές Πύλες (Gates).
- Σημείωση
Στην εξεταστέα-διδασκτέα ύλη συμπεριλαμβάνονται οι εφαρμογές, οι ερωτήσεις, οι ασκήσεις και τα προβλήματα, που αντιστοιχούν στην παραπάνω διδασκτέα-εξεταστέα ύλη και που περιέχονται στο βιβλίο της «Ηλεκτρολογίας».

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Από το βιβλίο «Αρχές Οικονομικής Θεωρίας» της Γ' τάξης Γενικού Λυκείου των Λιανού Θ., Παπαβασιλείου

Α. και Χατζηανδρέου Α. έκδοση Ο.Ε.Δ.Β. 2009.
Κεφ. 1: Βασικές Οικονομικές Έννοιες, εκτός των παραγράφων 6 και 13.
Κεφ. 2: Η ζήτηση των αγαθών.
Κεφ. 3: Η παραγωγή της επιχείρησης και το κόστος, εκτός των παραγράφων 5, 6, 7, 8 και 9 που αναφέρονται στο κόστος παραγωγής.
Κεφ. 4: Η προσφορά των αγαθών.
Κεφ. 5: Ο Προσδιορισμός των τιμών, εκτός της πα-

ραγράφου 6.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Μαρούσι, 19 Οκτωβρίου 2009

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ